Emily Dickinsonová (báseň přibližně z roku 1879)

1472

Hledět na letní oblaka
je číst verše – ne ty, co klidně leží na stránkách.
Pravé básně letí.

Přeložil Jiří Šlédr

Bohuslav Reynek (z období sbírky *Rty a zuby*, 1925)

BLÁZEN

Blázen jsem ve své vsi,
znají mne smutní psi,
bílí psi ospalí,
plynoucí do dáli,
žádný z nich neštěká:
těší mne zdaleka,
jsou to psi oblaka,
běží a nekvílí.
Smutkem jsme opilí,
kam jdeme, nevíme;
požehnej duši mé,
Pastýři prastarý
s hlubokými dary
měsíce a bdění,
s trny na temeni
těžkém, rozbodaném
jako srdce. Amen.

Sylvia Plathová (ze sbírky *Ariel*, 1965)

GULLIVER

Mraky táhnou nad tvým tělem, mrazí z nich, jsou vysoko,
tak vysoko
a trochu ploché, jako když

plují po skle, které není vidět.
Jsou jiné než labutě,
nevrhají stíny;

jiné než ty,
neuvázané na provázcích.
Celé tak studené, tak modré. Jiné než ty – –

ty, která tu ležíš na zádech
s očima k nebi.
Muži tě polapili jak pavouci,

omotali a opletli tě malichernými pouty, svými úplatky – –
tolikerým hedvábím.

Jak tě nenávidí!
Řeční v údolí tvých prstů, vždyť to jsou píďalky.
Chtějí, abys jim spala ve vitrínkách,

tenhle prst z nohy, tamhleten, vzácné relikvie.
Uteč jim!
Uteč v sedmimílových botách jako ty dálky,

co se otáčejí u Crivelliho, nedotknutelné.
Ať se tohle oko promění v orla,
stín tohohle rtu v propast.

Přeložil Jan Zábrana

Bob Dylan (z alba *Time Out of Mind*, 1992)

SPOUTANÝ V CHLADNÝCH ŘETĚZECH

Začínám slyšet hlasy, a nikdo tu není,
jsem vyčerpaný a pole zhnědla,
v neděli jsem šel do kostela a ona prošla kolem,
moje láska k ní tak dlouho umírá.

Věžím až po pás, až po pás v mlze,
jako bych skoro, skoro neexistoval,
jsem dvacet mil za městem spoutaný v chladných železech.

Zdi hrdosti jsou vysoké a silné,
na druhou stranu přes ně nevidím,
je tak smutné vidět, jak krása chátrá,
a ještě smutnější je cítit, jak se tvé srdce odpoutává.

Stačí na tebe pohlédnout a ztrácím kontrolu,
jako by mě celého pohltil vesmír,
jsem dvacet mil za městem spoutaný v chladných železech.

Lidí je příliš, příliš mnoho, než aby si je člověk pamatoval,
myslel jsem, že někteří jsou mí přátelé, mýlil jsem se ve všech.
Cesta je drsná a svah rozbahněný,
nad hlavou nemám nic než krvavá oblaka.

Našel jsem svůj svět, našel jsem ho v tobě,
ale tvoje láska neobstála.
Jsem dvacet mil za městem spoutaný v chladných železech,
dvacet mil za městem spoutaný v chladných železech.

Vichry v Chicagu mě rozervaly na cáry,
realita měla vždycky příliš mnoho tváří,
některé věci trvají déle, než předpokládáš,
jsou věci, které nikdy nedokážeš zabít.

Jen na tebe myslím, na nic jiného,
ale ty dovnitř nevidíš a vyhlédnout ven je těžké,
jsem dvacet mil za městem spoutaný v chladných železech.

V ohni je lůj a v nádrži voda,
ve džbánu whisky a v bance peníze,
snažil jsem se tě milovat a chránit, protože jsem tě měl rád,
navždy si budu pamatovat, jak nám spolu bylo fajn.

Dívám se na tebe a jsem na kolenou,
nemáš tušení, co ml to děláš,
jsem dvacet mil za městem spoutaný v chladných železech,
dvacet mil za městem spoutaný v chladných železech.

Přeložila Gita Zbavitelová